

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	หมายถึง	ประสิทธิภาพของแบบฝึกตัวแรก
E_2	หมายถึง	ประสิทธิภาพของแบบฝึกตัวหลัง
ΣD	หมายถึง	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
ΣD^2	หมายถึง	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t- dependent)
SS	หมายถึง	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	หมายถึง	ค่าความแปรปรวน
df	หมายถึง	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลในการทดลอง มีลำดับขั้นดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สาระจำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำแนกตามระดับความสามารถ
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละระดับความสามารถ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สาระจำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาวิจัยปรากฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สาระจำนวน และการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดกิจกรรม	เกณฑ์ 80/80	
ชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการคิดคำนวณการบวก ลบ คูณ และหาร	83.08	
ชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวก	87.18	
ชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการลบ	97.01	
ชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการคูณ	95.81	
ชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการหาร	92.05	
ชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาระคน	88.80	
	$E_1 = 90.66$	
การทดสอบหลังการใช้แบบฝึก	$E_2 = 81.11$	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ สาระจำนวนและการดำเนินการ มีประสิทธิภาพ 90.66/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ สูง กลาง และต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	1071.1	535.549	
ภายในกลุ่ม	36	219.262	6.091	87.93*
ผลรวม	38	1290.359		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของระดับความสามารถ สูง กลาง ต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากนั้นนำไปทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ scheffe' ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เป็นรายคู่ที่มีความสามารถ สูง กลาง ต่ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระดับความสามารถ	\bar{X}	สูง	กลาง	ต่ำ
		25.57	19.90	13.57
สูง	25.57	--	5.83*	12.16*
กลาง	19.90	--	--	6.33*
ต่ำ	13.57	--	--	--

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถสูง กลาง และต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถสูงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์กลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์กลางมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถสูง กลาง และต่ำ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	506.95	253.48	
ภายในกลุ่ม	36	269.71	7.49	33.83*
ผลรวม	38	776.67		

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์หลังการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของระดับความสามารถ สูง กลาง ต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากนั้นนำไปทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ scheffe' ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เป็นรายคู่ที่มีความสามารถ สูง กลาง ต่ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระดับความสามารถ	\bar{X}	สูง	กลาง	ต่ำ
		28.20	24.80	19.86
สูง	28.20	--	34.0*	8.34*
กลาง	24.80	--	--	4.94*
ต่ำ	19.86	--	--	--

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถสูง กลาง และต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถสูงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์กลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์กลางมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

	N	\bar{X}	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	39	19.87	5.83			
หลังเรียน	39	24.33	4.52	172	1,140	8.69*

* $p < .05$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับความสามารถในกลุ่มสูง

	N	\bar{X}	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	15	25.73	2.60			
				37	147	4.79*
หลังเรียน	15	28.20	2.15			

* $p < .05$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 9 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในกลุ่มสูง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับความสามารถในกลุ่มกลาง

	N	\bar{X}	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	10	19.90	1.73			
				49	293	6.40*
หลังเรียน	10	24.80	2.53			

* $p < .05$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในกลุ่มกลาง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ที่มีระดับความสามารถในกลุ่มต่ำ

	N	\bar{X}	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	14	13.57	2.74			
				86	700	6.32*
หลังเรียน	14	19.86	3.37			

* $p < .05$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 11 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนของ
นักเรียนที่มีระดับความสามารถในกลุ่มต่ำ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05